

[Arbejdsministeren]

gan, at det oven i købet kunne gå hen og reagere modsat, hvis jeg kom med tidsfrister. Det samme gælder for andre kollegiale organer som f.eks. Arbejds miljørådet. Det er selvstændige, autonome organer med selvstændigt formandskab, og jeg har fuld tillid til deres ansvarlighed og deres hastighed.

Taanquist (S):

Jeg er altid bange for, at ministeren skal løbe om hjørner med mig. Jeg sagde ikke »afskedigelse«. I spørgsmålet står der »luknings-truet virksomhed« og »lukningen« af en virksomhed. Det er bare for at være sikker på, at arbejdsministeren nu ikke forsøger at snakke uden om det, jeg taler om.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg kan gentage min bekræftelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 40

5) Til *arbejdsministeren* af:

Taanquist (S):

»Vil regeringen sikre, at det bliver lige så svært at nedlægge arbejdspladser i Danmark som i Vesttyskland?«

Taanquist (S):

Jeg vil kort referere til den rapport, der er udsendt af SiDs vækstkommission, og hvoraf det tydeligt fremgår, at det er vanskeligere at nedlægge arbejdspladser i de fleste andre lande, end det er i Danmark, og der ligger selvfølgelig bag mit spørgsmål, om man vil ændre på det, så det bliver lige så vanskeligt at nedlægge arbejdspladser i Danmark som i de lande, vi normalt sammenligner os med.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Reglerne i kapitel 5 a i arbejdsformidlingsloven, som jeg henviste til lige før, bygger på et EF-direktiv og er altså udtryk for EFs standard på området. Den måde, EF-direktivet gennemføres på, varierer fra land til land afhængigt af erhvervsstrukturen.

Dansk erhvervsliv er præget af mange små og få mellemstore virksomheder. Vi har praktisk taget ingen virksomheder, der efter en international målestok kan kaldes store, og det

må uvilkårligt føre til, at der er andre regler og en anden administrativ praksis i Danmark end i lande med en helt anden struktur.

Et andet forhold, som man må tage i betragtning, er traditionen for samspillet mellem lov og overenskomst, der er væsensforskellig i Danmark i forhold til andre lande, og jeg har derfor i den forespørgsel, jeg har rettet via Arbejdsdirektoratet til Landsarbejdsnævnet, også bedt om at få en vurdering af, om varslingsreglerne fungerer hensigtsmæssigt og fornuftigt set i forhold til samspillet med de regler, som parterne selv har skabt på området i form af overenskomster, samarbejdsaftaler m.v. I den forbindelse vil jeg også godt benytte lejligheden til igen at gøre opmærksom på, at det ikke kan være formålet at hindre enhver nedlæggelse af arbejdspladser.

Vi har set Socialdemokratiet dokumentere, at det er nødvendigt at nedlægge arbejdspladser, oven i købet ved beslutning her i Folketinget. Det er jo ikke noget, man gør for sin fornøjelses skyld. Det er noget, man gør, fordi man mener, at driften i virksomheden af en eller anden grund ikke kan hænge sammen. Hvis det er virksomhedsledere, der gør det, er det ofte, fordi det ikke kan hænge sammen økonomisk, fordi der er en uheldig udvikling i markedssituationen, og det kan ske som led i en strukturtilpasning, der gør, at virksomheden faktisk kan overleve på længere sigt og dermed skabe øget beskæftigelse.

Taanquist (S):

Jeg er da enig med arbejdsministeren i, at vi ikke for enhver pris skal hindre nedlægning af arbejdspladser. Der kan være arbejdspladser, der skal nedlægges, men det er heller ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at det så vidt muligt ikke bliver danske arbejdspladser, der nedlægges, og det, jeg spørger om, er, om man vil ændre reglerne, så det bliver lige så vanskeligt at nedlægge danske arbejdspladser som udenlandske arbejdspladser.

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes også, ministeren svarede lidt udenom på det spørgsmål, som er stillet her. Ministeren ved jo, at debatten om udenlandske koncerners opkøb af danske virksomheder løber, og grunden til, at man fra udlan-